१३ सर्गः सहसेत्यादि । ते तरुहरिणाः शाखामृगाः गिरिभिः सुभरा
ज०म० स्सन्तः लवणसलिलबन्धारम्भे समुद्रबन्धनारम्भे सहसा तत्क्षणं
तीरगिरिं तटस्थितं पर्व्वतमारूढाः अत्र संस्कृतपक्षे संहिताया
अविवक्षितत्वात् तीरगिरिमारूढाइति नोक्तं अन्ये आरूढास्तीर
गिरिमिति विपर्य्ययमस्य पठन्ति तदयुक्तं संस्कृतपक्षे अस्भावा
द्यत्वं नास्ति अतोविसर्जनीयस्य सकारएव स्यात् रामस्य य
आगमस्तेन रुद्धः सभयानां रिपूणां शत्रूणां सञ्चारोयत्र
तीरगिरौ रामआगतइति तत्र भयात्सञ्चारं त्यक्तवन्तइति।
एतानि चत्वारि सङ्कीर्णानि॥ २५॥

भ० सहसेत्यादि । ते तरुहरिणावानरागिरिभिः सुभरामहा
भारान्विताः सन्तोलवणसलिलस्य समुद्रस्य बन्धनारम्भे सहसा
तत्क्षणं तीरे स्थितं गिरिमारूढाः कीदृशं गिरिं रामस्यागमनेन
रुद्धोनिरस्तः सभयानां परेषां शत्रूणां सञ्चारोयत्र तीरगिरौ
रामआयातइति भयात्तत्र शत्रवोन सञ्चरन्तीत्यर्थः तीरे गिरि
मारूढाइति पाठोवहुप्राचीनपुस्तके दृश्यते आरूढास्तीरगिरि
मिति पाठे प्राकृते विसर्गलोपात् संकीर्णत्वं न स्यात् लुप्तविसर्ग
पाठे संस्कृतत्वभङ्गइति मन्यमानाः प्राञ्चस्तीरेगिरिआरूढाइति
तीरपदमसमस्तं गिरिपदेन च समासं कृत्वा विसन्धिं पठन्ति
यद्यपि वेकस्वश्चार्णेऽसे इति समासे नित्यएव सन्धिस्तथापि णवा
तोडौरिति डित्करणेन सन्धेरनित्यत्वज्ञापनात् मात्स्वर्घावुऊ
इति दर्शनाच्च समासेऽपि क्वचित् सन्धिर्न भवतीति बोध्यं समासे
ऽपि क्वचिद्विसन्धिरिति पाणिनीयाः इकश्चासवर्णे नित्यसमास